

WALPO.

3/
24

STUDIA POLITICA
universitas turkuensis
P-KLUBI

**Tutkivaa
pikkuveli-
journalismia**

**U-SAIRAALA
Maamerkin viimeiset
ajat**

**Vaihtopenkki:
Huntsville, Texas**

Päätoimittajat ja taitto

Milla Saari (milsaa@utu.fi)

Pekka Kärkkäinen (jupekk@utu.fi)

Toimituskunta

Alli Kenttämies

Anni Rikkinen

Anni Sorakunnas

Charlotta Leponiemi

Ella Laattala

Erika Tilander

Heidi Hytti

Hilppa Nissinen

Jenna Summala

Kalle Hyttinen

Liia Matikainen

Lilli Louhikoski

Lotta Takala

Mika Halmela

Nina Puotila

Olli Jokela

Pekka Lanne

Sampo Mustonen

Samuli Heliste

Selmasisko Matti

Valtteri Haapaniemi

Muut kirjoittajat

Kaisla Kontkanen

Kasper Varheenmaa

Rasmus Helaniemi

Editointi

Anni Sorakunnas

Ella Laattala

Lilli Louhikoski

Nina Puotila

Mainoshankinta

Anttoni Niemi (anttoni.m.niemi@utu.fi)

Sinikka Paljakka (sinikka.k.paljakka@utu.fi)

Vanessa Luovikari (vanessa.c.luovikari@utu.fi)

Painopaikka

Painosalama

Julkaisija

Turun yliopiston Poliitiikan
tutkimuksen klubi ry

Sisällys

Pääkirjoitus s. 4

Pekka Kärkkäinen ja Milla Saari

Puheenjohtajan päiväkäsky s. 5

Kaisla Kontkanen

Index-palsta s. 6

Kasper Varheenmaa

U-sairaala:

Maamerkin viimeiset ajat s. 8

Valtteri Haapaniemi

Vaaliseuranta s. 12

Ella Laattala

Tutkivaa pikkuvelijournalismia s. 14

Hilppa Nissinen

Vaihtopenkki: Huntsville, Texas s. 17

Rasmus Helaniemi

Pääkirjoitus

Jokseenkin lämpimän kesän jälkeen klubilaiset ovat jälleen palanneet sorvin ääreen, ja Publicumin akateeminen vuosikierto on lähtenyt käyntiin: uusien fuksien integraatio ainejärjestöömme on alkanut; Pub3:ssa on luennoitu kolmannen valtakunnan noususta ja tuhosta ja sähköpotkulaudat ovat valloittaneet Agoran edustan. Walpokin on herännyt YYA:n jälkeisestä kesähorroksesta ja palannut takaisin normaaliin aikatauluun syksyn ensimmäisen lehden myötä!

Lehdestä löytyy jälleen kerran sekoitus paikallisia ja kansainvälisiä ilmiöitä Turusta Tiktokin kautta Yhdysvaltoihin. Pääsemme kurkistamaan Suomen kenties harmaimman sairaalan eli Tyksin U-sairaalan sisälle, ja viime kevään Eurooppa-teeman vastapainoksi tutustumme tässä lehdessä Yhdysvaltoihin niin vaalikatsauksen kuin vaihtopenkin merkeissä.

Syksyn maailmanpoliittisesti merkittävien tapahtumien listaan voidaan USA:n vaalien lisäksi lisätä P-klubin lähestyvä syyskokous sekä vuosijuhlat, sillä ainejärjestömme täyttää tämän lehden ilmestyessä 49 vuotta! Walpo ilmaiseekin suurimmat onnittelunsa klubille, ja odottaa innolla vuosijuhlien tanssilattialle pääsyä. Ensi vuonna juhlat ovatkin astetta suuremmat pyöreiden vuosien täytyessä.

Toivotamme vielä kerran onnea klubille ja jaksamista klubilaisille pimenevään syksyyn!

Pekka & Milla

Puheenjohtajan päiväkäsky

Kirpsakoiden syysaamujen ja kellastuvien lehtien myötä on suurimmankin kesäfanin myönnettävä, että syksy on saapunut Turkuun. Klubilaisille tämä tarkoittaa haalarien vetämistä jalkaan ja pölyjen pyyhkimistä sitsikirjojen päältä syksyn rientoja varten! Fuksit on kastettu, päiväystyksissä on käyty läpi jo sekä giljotiinin että klubiauton hankintasuunnitelmat, minkä lisäksi kostajaisia on vietetty kuin viimeistä päivää. Arkirutiineihin on siis päästy jälleen hyvin kiinni.

Fuksiviikot sujuivat tänäkin vuonna muutta mutkitta. Sää suosi kaikkia opiskelunsa aloittavia (sekä heidän tuutoreitaan), ja fuksit ovatkin päässeet tutustumaan niin yliopistoon, Turkuun kuin P-klubilaisiin perinteisiinkin. Kuoviluodon sauna teki elokuun lopussa debyyttinsä kastajaisten tapahtumapaikkana toimien erinomaisesti Aurinkolahden korvaajana. Syksyn aikana olemme käyneet aistimassa työelämämahdollisuuksia ja ministerien Audeja Helsingissä kotimaan ekskursioon muodossa, sekä viettäneet iltaa myös poikkitieteellisesti muun muassa ruotsinkielisen vastineemme, SF-klubbenin, kanssa. Kaikki fuksit läpäisivät haalaritentin menestyksekkäästi, ja näin on taas yksi uusi vuosikurssi vakiinnuttanut paikkansa osana sinistä ykseyttä.

Vuosijuhliin ei ole enää kauaa, ja onkin erityisen ihana päästä juhlistamaan ainejärjestömme 49. ikävuotta. Vuosijuhlia on tänäkin vuonna valmisteltu hartaasti, enkä malta odottaa että pääsen jakamaan tämän ikimuistoisen juhlapäivän teidän kaikkien kanssanne. Sanotaan, että vierivä kivi ei sammaloidu, ja kovaa vauhtia keski-ikäistynyt P-klubi ei omaan silmääni näyttää päivääkään kahtakymmentäviittä vuotta vanhemmalta (vaikkakin toivottavasti hieman fiksummalta).

Kulunut vuosi on vierähtänyt aivan äärettömän nopeasti, ja syyskokous lähestyy taas huumaavaa vauhtia. Kokous järjestetään torstaina 21.11. Turku-salissa, ja tämän lehden ilmestyessä on tyrkkylistä jo koristamassa Toimiston ovea.

Kannustan kaikkia teitä, vuosikurssista huolimatta, hakemaan niin hallitukseen kuin toimijoiksin. Toiminta P-klubissa on aina erityistä, mutta ensi vuodesta on tulossa vielä hieman entistä erityisempi rakkaan ainejärjestömme täyttäessä pyöreät 50 vuotta. Henkilövalintojen lisäksi syyskokouksessa käsitellään tänä vuonna myös hallituksen esitykset kuntanauhojen käytöstä sekä hallituksen toiminnasta. Kehotankin teitä tulemaan sankoin joukoin harjoittamaan oikeuttanne demokratiaan, koska siitähän me politiikan opiskelijat tykkäämme.

Tätä tekstiä kirjoittaessani istun junassa matkalla syysloman viettoon, joten sen pidemmittä puheita toivotan teille kaikille oikein ihanaa syksyn jatkoa sekä jaksamista niin opiskeluihin kuin kaikkiin opiskeluja tasapainottaviin rientoihinkin.

Puheenjohtajanne,

Kaisla

Lämpimiä terveisiä Indexiltä!

Syksy on pärähtänyt käyntiin loistavissa merkeissä. Fuksit ovat toivottavasti selvinneet syksyn hektisyydestä ja monista mahtavista tapahtumista. Index ja myös Ihana P-klubimme ovat yltäkyläisesti tarjonneet tapahtumia ja virkistätymistilaisuuksia, joissa ovat varmasti tulleet uudet naamat ja ympäristöt tutuksi.

Syksyyn ovat mahtuneet jo Indexin perinteinen aartenmetsästys, fuksisitsit ja kastajaiset. Nämä tapahtumat olivat erinomainen ensikosketus Indexin tarjoamaan poikkitieteelliseen tapahtumakulttuuriin. Suuret onnittelut kaikille myös haalaritenttin läpäisemisestä. On kunnia kantaa sinisiä lehviä. Toivon, että kaiken juhlinnan rinnalla myös opinnot ovat lähteneet hyvissä merkeissä käyntiin.

Index juhli tänä vuonna 71-vuotissyntymäpäiväänsä juhlavissa merkeissä Akatemiatalolla. Akatemiatalo oli 11.10. täynnä juhlahumua, kauniita juhramekkoja ja tyylikkäitä pukuja. Juhlat ovat aina mahtava tilaisuus tavata vanhoja poikkitieteellisiä tuttuja ja tutustua uusiin loistaviin samanhenkisiin ihmisiin. Juhlinnan kruunaa aina vielä seuraavana päivänä järjestetty perinteinen sillis. Toivonkin aivan mahtavia vuosijuhlia myös klubillemme!

Hyvää syksyä, ja onnea kaikkiin haasteisiin!

Kasper Varheenmaa
Index-vastaava

KOHTI TYÖELÄMÄÄ YKAN KANSSA

YKA on ammattiliittojen edelläkävijä ja mukana matkallasi työelämään.

- ▶ Autamme löytämään uravaihtoehtoja ja kehittämään ammatti-identiteettiä
- ▶ Valvomme yhteiskunta-alan opiskelijoiden etuja
- ▶ Toimintamme on yhteisöllistä: ykalaiset kohtaavat tapahtumissa, opiskelijatoiminnassa, vertaisverkostoissa, paikallisyhdistyksissä ja mentoroinnissa

Lue lisää: yka.fi

**Yhdessä yhteiskuntaa
rakentamassa**

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

Maamerkin viimeiset ajat

Yliopiston kupeessa yli 50 vuotta seissyt U-sairaala purettaneen

Teksti ja kuvat: Valtteri Haapaniemi

Hämeentien varressa yliopistoaluetta vastapäätä sijaitseva, vuonna 1968 valmistunut U-sairaala on tunnettu turkulainen maamerkki. Tunnettavuuteen vaikuttanee rakennuksen isosta koosta, tummentuneesta betonielementtirakenteesta ja suorista ikkunariveistä nouseva suloton vaikutelma. Varsinaissuomalaisia yli 50 vuotta palvellut sairaala on jo käyttöikänsä ylittänyt ja enimmäkseen tyhjä. Kun korvaavat rakennukset valmistuvat, sairaala luultavasti puretaan.

U niin kuin uusi

Turussa on ollut sairaalatoimintaa Kiinamyllynmäellä 1880-luvulta lähtien. Vuonna 1937 valmistui lääninsairaalan uudisrakennus eli nykyinen A-sairaala Kiinamyllynkadun varteen. Kuitenkin jo 1940-luvun lopulla oli selvää, että lääninsairaalan kapasiteetti ei riittäisi selviämään alueen sairaanhoidosta ja Turun yliopistoon juuri perustetun lääketieteellisen tiedekunnan kasvusta.

Vuonna 1954 julistettiin aatekilpailu uuden sairaalan, myöhemmin U-sairaalan, suunnittelemiseksi. Tehtävä oli vaativa, sillä suureen rakennukseen aiottiin sijoittaa muun muassa useita poliklinikoita, vuodeosastoja ja tiloja tutkimukselle ja opetukselle. Kilpailuun kuului myös varsinaisen sairaalarakennuksen yhteyteen aiotun lämpökeskuksen ja talousrakennuksen suunnitteleminen.

Aatekilpailun voitti ylivoimaisesti arkkitehtipariskunta Martta ja Ragnar Ypäjän ehdotus ”Kallonporaajan paratiisi”. Ehdotus oli modernistista elementtirakentamista edustava tower on podium -tyyppinen sairaala, jossa vuodeosastot ja opetustilat sijoittuivat torniosaan klinikoista koostuvan jalustan päälle.

Kuva: Tyks

Sisäisen liikumisen suhteen sairaala oli jaettu pystysuunnassa kolmeen blokkiin, joille oli omat hissit.

Lopullinen suunnittelutyö kuitenkin viivästyi. Kilpailun jälkeen säädetty laki yliopistollisista keskussairaaloista johti suunnitelmien osittaiseen päivittämiseen. Myös byrokratia sekä suunnittelijoiden väliset ja ylilääkärien keskinäiset kiistat ja epäselvyydet hidastivat suunnittelua.

Yksi kiistoista koski julkisivua. Eräs suunnittelija olisi halunnut julkisivumateriaaliksi Kupittaaan saven ”häränverenpunaiset” tiilet. Julkisivumateriaaleiksi valittiin pystyrihlattua muottia vasten valettu valkosementti ja kupariset ikkunapellit. Punaisia tiiliä päädyttiin käyttämään vain lämpökeskuksessa.

U-sairaalan varsinaiset rakennustyöt alkoivat vuonna 1964 ja rakennus valmistui 1968. U-sairaalaan tuli yhteensä 555 sairaalapaikkaa. Alkuperäisen ajatuksen mukaisesti jalustassa sijaitsivat muun muassa synnytys- ja leikkausosastot sekä röntgen ja eri poliklinikat, kun taas vuodeosastot sekä opetus- ja tutkimustilat sijaitsivat torniosassa.

Kokonaisuutena U-sairaala edustaa tyyppillistä suomalaista 50- ja 60-lukuista keskussairaalarakentamista, johon kuuluivat esimerkiksi puhdaslinjaiset ja pelkistetyt muodot sekä kantavien väliseinien puuttumisen tarjoamat mahdollisuudet tilamuutoksille. Valmistuessaan sairaala oli moderni ja tarkoituksenmukainen.

Lääketieteen, sairaalasuunnittelun ja talotekniikan kehittyessä ja vaatimusten kasvaessa monet suunnitteluajan toimivat ratkaisut ovat kuitenkin vanhentuneet. U-sairaalassa on tehty sen historian aikana erilaisia tilanmuutoksia ja korjauksia, mutta yleensä vain osastoittain.

Kattavaa peruskorjausta ei rakennukselle ole tehty koskaan, eikä kaikkea edes voisi korjata. Esimerkiksi huonekoot suunniteltiin säästösyistä pieniksi ja kerrokset mataliksi, mutta lääkinnällisten laitteiden ja välineiden määrän kasvaessa myös tarve tilalle ja paremmille liitännöille ja kiinnitysmahdollisuuksille on kasvanut. Nykyisessä sairaalasunnittelussa pyritään muutenkin vähentämään tilojen sairaalamaisuutta muun muassa aukoiden, suurten käytävien ja luonnonvalon avulla.

Vesivahinkoja, hometta ja asbestia

Kun T-sairaalan rakentaminen alkoi 2000-luvun alussa Helsinginkadun ja junaradan toiselle puolelle, U-sairaala oli jo päässyt rapistumaan. Vuonna 2002 tehdyn kuntotarkastuksen perusteella rakennus piti poistaa käytöstä vuoden 2018 paikkeilla. Tarkastuksessa arvioitiin, että talotekniikka – joka on pitkälti alkuperäistä – oli tulossa tiensä päähän.

Erityisiä ongelmia olivat putkien huono kunto, puutteelliset vesieristykset, tehoton ilmanvaihto, matala huonekorkeus ja asbestin runsas määrä. 2010-luvun puolella vesivahingot ja sisäilmaongelmat lisääntyivätkin entisestään.

U-sairaalan purkamisen lisäksi muitakin vaihtoehtoja arvioitiin. Erityisesti kosteuden takia rakennus olisi pitänyt remontoida betonirunkoon asti, jotta se täyttäisi nykyaikaiset sairaalatoiminnan minimivaatimukset. Rakennusta pidettiin liian suurena ja muutenkin epäsojavana remontoitavaksi muuhun kuin sairaalakäyttöön.

Vuosina 2009–2015 U-sairaalan vaiheisiin tuli uusi sivujuonne, kun sairaalan suojelemista vaadittiin. Museovirasto piti aluetta ja rakennuksia kulttuurihistoriallisesti merkittävänä, mutta luopui suojeluvaatimuksesta arveltuaan häviävänsä oikeusprosessin ja siten vain viivästyttävänsä Kiinamyllynmäen sairaalahankkeita turhaan.

Suuri viivästys ja osittain vuoden 2018 määräajan ylittyminen taas johtui siitä, että A-sairaalan C-siipeä ei remontoitukaan osille U-sairaalan toiminnoista. Siiven remointia sairaalakäyttöön ei pidetty järkevänä, eikä tälläkään hetkellä siipi ole käytössä.

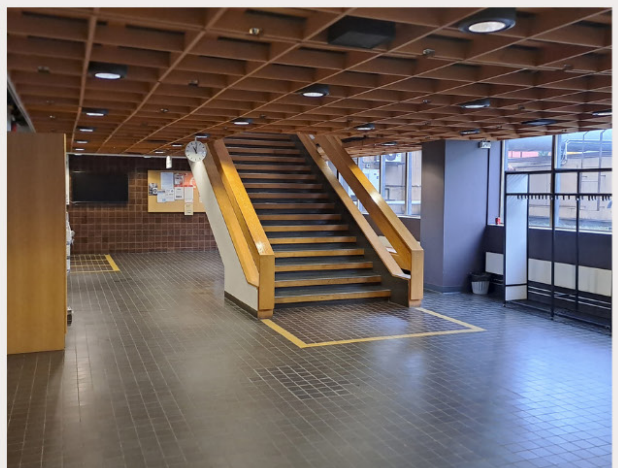
Sen sijaan Majakkasairaala valmistui Helsinginkadun ylle alkuvuonna 2022. Majakkasairaalaan muutti U-sairaala lukuisia toimintoja, ja samaan aikaan uutisoitiinkin, että U-sairaalan purkutyö voisi alkaa jo 2024–2026.

Sairaalarakennuksen 3. kerroksen aula

Talousrakennuksen ruokala

Talousrakennuksen aula

Kaikista Majakkasairaalaan siirtyneistä toiminnoista ehkä huomionarvioisimpia olivat synnytykset ja naistentaudit. U-sairaala on tunnettu erityisesti siitä, että se oli 1960-luvun lopulla aloittaessaan Varsinais-Suomen suurin ja 2010-luvun loppuun mennessä ainoa synnytyssairaala. Lapsia ehti syntyä U-sairaalassa 54 vuoden aikana reilusti yli 150 000.

Majakkasairaalan valmistumisen myötä toiminta 13-kerroksisessa U-sairaalassa keskitettiin kerroksiin 1–5 ja kahdeksan ylintä kerrosta jäi tyhjilleen. U-sairaalassa sijaitsee edelleen esimerkiksi sisätautien, neurologian, psykiatrian, fysioterapian ja työlääkätieteen toimipisteitä. Käytössä olevien tilojen elinkaarta on jatkettu korjauksin.

Viimeiset ajat

U-sairaalan jäljellä olevista toiminnoista suurin osa tulee siirtymään T-sairaalan lisäosaan, jonka rakentaminen alkoi viime maaliskuussa Savitehtaan-kadun puoleiselle parkkipaikalle. Seuraavaksi urakassa edetään elementtien asentamiseen ja valmista pitäisi tulla keväällä 2027.

Loput U-sairaalan toiminnot siirretään nyt valmistuvaan uuteen psykiatriseen sairaalaan eli Kompassisairaalaan tai hajautetaan muualle TYKS-alueelle.

Vaikka tyhjilleen jäävän U-sairaalan purkamista on suunniteltu pitkään, virallista purkupäätöstä ei vielä ole. Tällä hetkellä näyttääkin siltä, että purkutoihin ei päästä vielä vuoden 2027 aikana, vaan töiden aloitus siirtyy lähemmäs vuosikymmenen loppua.

U-sairaalan paikalle rakennettaneen toinen sairaala 2030-luvun puolella. Sinne on tarkoitus siirtää toimintoja muun muassa A-sairaalaan, Turunmaan sairaalaan Kaskenkadulta ja Mäntymäen sairaala-alueelta. Uudisrakennuksen suunnittelua ei ole vielä kunnolla aloitettu, joten aika näyttää, millainen rakennus U-sairaalan paikalle yliopistoalueen viereen nousee.

Jutussa on käytetty taustoittavina lähteinä Veikko Jussarin artikkelia ”U-sairaalan rakentaminen” teoksesta TYKS: keskussairaala-ajan aika 1958–1990 sekä Arkkitehtitoimisto Hanna Lyytinen Oy:n selvitystä ”TYKS U-sairaala: rakennushistoriallinen selvitys”.

Kuva: Samuli Lintula / Creative Commons Nimi mainittava-Sama lisenssi 3.0

Collarit, hupparit, t-paidat, kassit,
pipot ym. ainejärjestöille toimittaa
srt-mainostekstiilit.com

SRT
MAINOSTEKSTIILIT

SRT-Mainostekstiilit Oy
Putkikatu 21 A,
21110 Naantali

+358 400 533 479
myynti@srt-mainostekstiilit.com
Facebook: Srt-Mainostekstiilit Oy

Vaalivalvojaibingo

Teksti: Ella Laattala

Vuoden 2024 presidentinvaalit ovat olleet Yhdysvalloissa tapahtumantäyteiset elleivät jopa kaoottiset. Keväällä vastakkain asettuivat Joe Biden ja Donald Trump, ja vaalit näyttivätkin uusinnalta vuoden 2020 vaalitulanteesta. Keskeisinä ongelmakohtina nähtiin muun muassa kummankin ehdokkaan verrattain matala suosio, menneisyyden epäonnistumiset ja skandaalit sekä korkea ikä. Yhteenlaskettuna Trumpin ja Bidenin elinvuodet kattavatkin lähes 2/3 koko itsenäisen Yhdysvaltain olemassaolosta, ja ehdokkaiden kaapeista löytyi lukuisia luuran-koja niin kritisoidun Israel-politiikan, puolustus-asiakirjojen lainaamisen, Afganistanin tilanteen kuin kongressin valtaamisyrittäksen vuoksi.

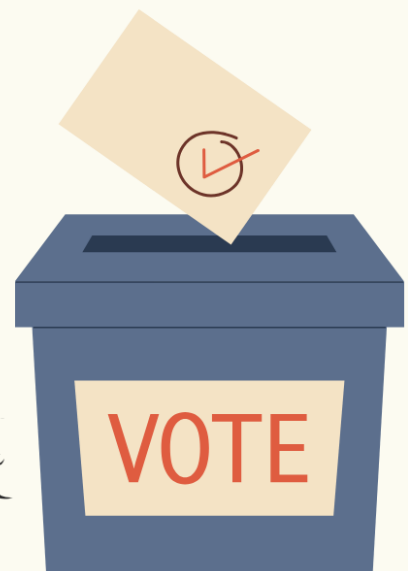
Tämä näennäisesti jännittynyt lähtötilanne kahden vahvasti kritisoidun hahmon välillä tuntuu loppuvuoteen verrattuna kuitenkin hyvinkin tyyneältä.

Noin viimeisen puolen vuoden aikana Trump todettiin syylliseksi 34 törkeään rikokseen, korkein oikeus julisti presidentille osittaisen immunitetin lain edessä, Biden jättäytyi kisasta, Harris valittiin uudeksi ehdokkaaksi, Trumpia yritettiin ampua kahdesti, varapresidenttiehdokas J.D. Vancen sohva synnytti lukuisia meemejä ja väittelyssä puhuttiin kissojen syömisestä.

Pian on aika selvittää, mitä vaaleissa käy. Vapaa- valintaisen tuloseurannan äärellä voit kaivaa esiin tämän vaalivalvojaibingon. Bingoa pelataan poikkeuksellisesti kaikkiin suuntiin, ja tavoitteena on viiden rivi. Jos olet kiinnostunut myös oikeasta vaalianalyysistä, Turun yliopiston Pohjois-Amerikan tutkimuksen John Morton -keskus järjestää 15.11. tapahtuman, jossa asiantuntijat purkavat vaalituloksia ja alkavaa presidenttikautta.

Obama mainittu	Voittaja valitaan alle 10 valitsijamiehen erolla	Wisconsin punainen	Joku korkkaa vaalikaljan	Puhutaan ehdokkaan iästä
Tulos itkettää	Tulos naurattaa	Abortti mainittu	Trump twiittaa (Truth Social) vaaleista	Jännitetään vaa'ankieliosavaltion tuloksia
Yhdysvaltain ensimmäinen naispresidentti	Uudelleenlaskenta mainittu	FREE(DOM)	Äänestysprosentti yli 65 %	Taylor Swift mainittu
Puhutaan taloudesta	Häviäjä onnittelee voittajaa	Torkut kesken valvojaisten	Pohditaan vuoden 2028 vaaleja	Gaza mainittu
Pennsylvania sininen	Vaalivalvojakahvit	Elon Musk kommentoi vaaleja	Project 2025 mainittu	Valvojisissa soi Brat

Tutkivaa pikkuveli-journalismia

Teksti: Hilppa Nissinen

P-klubilaisessa opiskelijakuplassamme meiltä saattaa välillä päästä unohtumaan, miten samanhenkisten ihmisten kanssa olemmekaan tekemisissä. (Suomalaisessa) kokonaispopulaatiossa kun voisi jopa sanoa olevan lopulta melko harvassa sellaisten tyyppien, joita kiinnosti koulussa sotahistoria, joiden nuoruuden esikuvia olivat poliitikot ja aktivistit ja jotka ihan tosissaan hakivat opiskelemaan politiikan tutkimusta (kunhan oivalsivat, ettei oikeustieteelliseen ole pakko hakea, jos ei halua).

Jos tunnistit itsesi kuvauksesta, saatat tunnistaa myös perheenjäseniäsi: uutisotsikkoja päivän mittaan selailevan vanhemman, joka ennakkoon ennestään kauppareissun yhteydessä, jos sattuu paikalle jonon ollessa kohtuullisen mittainen. Kenties yhden tai useamman vankan poliittisen vakaumuksen takana seisovan isovanhemman. Sisaruksen, jonka kanssa puhutte aina aivan muista asioista kuin politiikasta.

Sellainen sisarus on esimerkiksi minun pikkuveljeni, 17-vuotias liiketalouden ammatillista perustutkintoa suorittava nuori, jonka harrastuksiin kuuluvat videopelit, kavereiden kanssa hengailu ja rap-musiikin kuunteleminen. Ja tietenkin sosiaalisen median selaaminen – mutta kenenpä ei nykyaikana? Erityisesti TikTokin suosio on kasvanut muutamassa vuodessa lähes räjähdysmäisesti – sovelluksesta, jonka käyttäminen oli mielestäni lukioikäisenä epämääräisen noloa, on tullut Uutismedian liiton alkuvuodesta 2024 julkaiseman kyselytutkimuksen mukaan 13–18-vuotiaiden nuorten tärkein uutiskanava.

Näin on myös minun pikkuveljeni kohdalla: hänelle TikTok on ylipäätään ainut uutiskanava, vaikka sovelluksen pääasiallinen anti on hänen mukaansa kuitenkin sen viihdekäytössä. Viihteen ja poliittisten teemojen luonteva yhteensulautuminen vaikuttaakin TikTokin valttikortilta nuorten mielenkiinnon herättämiseen: pikkuveli on alkanut silloin tällöin kyselemään minun mielipiteitäni politiikasta. Hyviä kysymyksiä, kuten: “Mitä oikeisto ja vasemmisto oikeastaan ajavat?” tai “Ovatko somalin- ja arabiankieliset uutiset hyvä juttu?” Mistä mielenkiinto oikein kumpuaa? Onko kaikki TikTokin syytä?

Tutkivaa Pikkuveli-journalismia...

Sovin Pikkuveljen kanssa haastattelujan selvittääkseni, millaisia ajatuksia politiikka hänessä herättää ja millaista materiaalia tavallisen nuoren TikTokissa on. Aloitan puolitoistatuntisen Face-Time-session olennaisella kysymyksellä, ymmärrettävästi nuorison kielellä kysyttyä: ”Mp politiikka?

– Ihan ok

Utelemalla jatkoa ytimekkääseen vastaukseen selviää, ettei politiikka herätä oikein minkäänlaisia mielikuvia. Esimerkiksi maanantaita ajatellessa Pikkuveljen mieleen tulee pyöreä muoto, mutta politiikka? Nada. Paitsi etäisiä ajatuksia ihmisistä, jotka eivät tee mitään tai käy kokouksissa, mutta keräävät silti hyvät kuukausipalkat taskuihinsa. Nopeasti käy ilmi, että sana ”politiikka” rinnastuu Pikkuveljen mielessä suoraan ja pelkästään eduskuntaan ja kansanedustajiin, mutta minulle ei riitä journalistiseksi läpimurrokseksi se, ettei 17-vuotiaan käsitys politiikasta ole aivan yhtä laaja kuin alan opiskelijan.

Jutustellessa Pikkuveljen kanssa välittyy kuva nuoresta, joka yhtäältä kokee poliittisen osallistumisen ja osallisuuden myönteisenä, mutta jolla on toisaalta pessimistinen kuva vaikuttamisen mahdollisuuksista. Pikkuveli aikoo käydä tulevaisuudessa äänestämässä, vaikka sanookin, ettei koe äänellään olevan merkitystä. Ja vaikka kansalaisaloitteetkaan eivät Pikkuveljen käsityksen mukaan koskaan mene läpi, on hän silti käynyt allekirjoittamassa Yle kuriin nyt! -kansalaisaloitteen, johon hän tutustui – missäpä muuallakaan kuin – TikTokin kommenttikentässä. Vaikka allekirjoittaminen epäonnistui alaikäisyyden takia, on TikTok todistetusti saanut aikaan konkreettista poliittista toimintaa ainakin tässä nuoressa. Onko Pikkuveljen kiinnostus politiikkaan siis lisääntynt viime aikoina, jopa nimenomaan Tiktokin takia?

– No ei oikeastaan. Tai ehkä pari prosenttia. Ei se kiinnosta enempää kuin ennen, mutta olen alkanut muodostamaan nyt omia mielipiteitä asioista.

Entä osaatko sanoa, millainen on Suomen poliittinen tilanne nyt?

– En osaa sanoa. Sen jälkeen kun Orpo tuli, olen nähnyt vain hirveästi juttua nikotiinipusseista. Ensin ne oli kielletty, ja sitten tuli hirveästi makuja. Ja nyt vain kaksi. Minttu ja mentoli.

Syvälle sovelluksen syövereihin

Selasimme Pikkuveljen kanssa läpi yhteensä 369 videota. TikTokin algoritmi antaa sormen swaipaauksella katsottavaksi videon toisensa perään näennäisen loputtomasti; se on tutustunut Pikkuveljeen jo yli viiden vuoden ajan ja lottoaa jokaisen uuden näyttämänsä videon olevan tarpeeksi mielenkiintoinen, jotta Pikkuveli katsoo seuraavankin. Noin puolentoista tunnin katselusessio on tavallinen, vaikkapa ennen nukkumaanmenoa tapahtuvaan selailuun vertautuva. TikTokin omien tilastojen mukaan Pikkuveli on haastattelua edeltävällä viikolla viettänyt sovelluksessa aikaa 11 tuntia ja 51 minuuttia ja avannut sovelluksen 194 kertaa, eli keskimäärin noin 28 kertaa päivässä.

Pikkuveli kokee TikTokin näyttämien videoiden olevan yleisesti itselleen ihan sopivia, vaikka ns. roskasisältö ja kaupallisuus ovatkin olleet vahvasti kasvussa. Kaikki haluavat myydä jotakin, joko suoraan tai salakavalasti. Myös TikTok itse puskee mainoksia: videoista 72 kappaletta, lähes joka viides, on sponsoritua sisältöä, jotka Pikkuveli ohittaa tottuneen ripeästi. Niistäkin voi tosin löytää huumoria esimerkiksi silloin, kun videotodistetta oksennuksentäyteisestä Mäkkärin vessan lavuaarista seuraa välittömästi tuttu tunnari ja viralinen kehoitus kerätä sovelluksella kaikki edut talteen.

Poliittisia videoita Pikkuveli ei oman arvionsa mukaan näe kovin usein mutta tunnistaa samalla, että moneen videoon liittyy jonkinlaista piilopolitiikkaa, joka voi jäädä huomaamatta, tai jota ei täysin ymmärrä. Videoiden selailun aikana tämä käy hyvin ilmi, sillä perinteisempää poliittista viestintää tai uutisointia esimerkiksi kansanedustajilta tai uutistoimistoilta ei näy käytännössä ollenkaan. Sen sijaan videoissa korostuvat sisäpiirivitsien omaiset piiloviestit, epäsovinnainen huumori, kulttuuri-sotateemat ja militaristinen estetiikka niin, että niitä summittaisesti luokitellessa on yllättävän tulkinnanvaraista, mikä lopulta on poliittista ja mikä ei. Tuomitsin poliittiseksi sisällöksi yhteensä 36 videota, eli noin kymmenesosan katsotuista, mutta tiukemalla seulalla määrä olisi helposti voinut vielä puolittua.

Aivan oma lukunsa ovat videoiden kommentit, joista moni johtaisi kenen tahansa politiikan Facebookseinällä välittömiin syytteisiin kunnianloukkauksesta ja/tai kansanryhmää vastaan kiihottamisesta. On vilpittömästi hankalaa sanoa (ja oikeastaan oikean tieteellisen tutkimuksen arvoinen kysymys), onko kyseessä kommentoijien mielestä hauska epäkorrektius ja ragebaittaaminen vai onko nuorison arvopohja todella radikalisoitumassa niin, että hakaristit ovat tulossa uudelleen muotiin ja vitsit turvapaikanhakijoiden tahallisesta hukuttamisesta Välimerellä saavat positiivisia reaktioita.

Toiveikas loppukaneetti

Tuskin ketään yllättää se, että TikTokissa on poliittista sisältöä. Yllättävää voi joillekin olla se, millaista tuo sisältö voi olla. Mutta loppupeleissä TikTok on sosiaalista mediaa siinä missä muutkin – moniäänistä, monipuolista ja monimutkaista. Sillä on potentiaalia monenlaisiin temppuihin. Nuoret ovat siellä nyt, tulevaisuudessa tietenkin taas jossain muualla.

Riippumatta siitä, millaista mediaa nuoriso kuluttaa, he kuitenkin aikuistuvat aikanaan – myös ne tavalliset nuoret, jotka eivät välitä politiikasta eivätkä osaa nimetä kysyttäessä Suomen maa- ja metsätalousministeriä. Nekin nuoret opettelevat ajattelemaan, muodostavat mielipiteitä ja ovat yhteiskunnan jäseniä. Ikkuna Pikkuveljen mediankulutukseen paljasti ehkä pienen osan tuosta prosessista. Mutta sitä kuvaavampi on mielestäni haastateltavan vastaus kysymykseen siitä, miksi Pikkuveli ylipäättään haluaa kysellä siskoltaan politiikasta:

– Jos en tiedä jostain, niin voin kysyä sinulta ja kuulla mielipiteen. Ja sitten itse miettiä asiaa ja mitä mieltä siitä on.

Vaihtopenkki Huntsville, Texas

Kuvat ja teksti: Rasmus Helaniemi

Huntsvillen pääkatu oli hiljainen oikeastaan aina.

Koulu peruttiin, kun lämpötila laski +8 asteeseen tammikuussa.

Houstonissa kävin katsomassa Lauri Markkanen otteita.

Tiesin jo aikaisessa vaiheessa opintojani haluavani vaihtoon – vain kohde oli kysymysmerkki. Ajattelin (ja ajattelen yhä) vaihdon olevan aivan poikkeuksellinen mahdollisuus tehdä irtiotto arjesta vähäisellä vastuulla mutta runsaalla vapaudella. Vastaavaa mahdollisuutta ei välttämättä tule toiste.

Siksi halusin lähteä myös vähän kauemmas kotoa johonkin sellaiseen kohteeseen, johon ei muuten tulisi kenties koskaan lähdettyä. Henkilökohtaisen ja akateemisen kiinnostuksen vuoksi valitsin Yhdysvallat, ja Turun kohdetarjonta USA:ssa olikin sitten aikamoinen sekametelisoppa. Sopasta erottui kuitenkin outona sattumana pienessä kaupungissa Texasissa sijaitseva vaihtokohde. Siinäpä uniikki kohde, ajattelin!

Enkä tosiaan ollut väärässä. Huntsvillen pienessä kaupungissa (n. 45 000 asukasta) sijaitseva Sam Houstonin osavaltion-yliopisto oli paljon sitä, mitä saattoi kuvitella, mutta myös paljon sellaista, johon ei olisi koskaan voinut varautua.

Sopiva lähtölaukaus oli yliopiston orientaation bingo, jossa sai leiman, jos oli käynyt viidessä maassa elämänsä aikana. Leiman taisi hakea kolme ihmistä paristakymmenestä.

Käytännön arki

Konkreettinen kulttuurishokki, johon olin etukäteen varautunut, oli infrastruktuuri. Huntsvillessä opiskelijoilla ei ole mitään mahdollisuutta kävellä yhteenkään ruokakauppaan. Walmartit, Targetit yms. ovat kaikki kahdeksan-kaistaisen Houston-Dallas-moottoritien *tois puol*, eikä tietä ole mahdollista ylittää jalan.

Pyöräilijöitä ei koko kaupungissa ole yhtäkään, pyöräkaistoista nyt puhumattakaan, eikä julkista liikennettä kulje yhtä kaukoliikenteen bussia lukuun ottamatta. Tunnin päähän Houstoniin oli siis todella vaikeaa päästä julkisilla, ja kolmen tunnin päähän Dallasiin se oli käytännössä mahdotonta. (Mainittu bussi oli myös ilmeisesti suunnattu paikkakunnan seitsemästä vankilasta vapautuville vangeille, mikä hieman rajoitti kulkuneuvon mielekkyyttä, vaikka kuljinkin bussilla kerran ilman mitään ongelmia.)

Käytännön haasteiden takia päädyin syömään varsin paljon yliopiston paikallisella Unicalla. Ruokat Texasissa vertautuvat eniten suomalaisten kauppakeskusten food courteihin. Erilaisia keittiöitä on toimipisteestä ja kellonajasta riippuen 4–6, ja niistä saa sisäänpääsyn maksettuaan syödä rajattomasti ravintolatasen annoksia – ja Rax-tyylisesti joka ateriaan kuuluu myös rajattomasti limua ja jäätelöä.

Ruoka oli ruokaloissa pääsääntöisesti oikein hyvää, vaikkei tietenkään kovin terveellistä. Pizzaa oli tarjolla aina (paitsi aamiaisella), muita vakioita olivat erilaiset hampurilaiset, wingsit, tortillat, murekkeet ja ulkofileepihvit. Salaattibaarikin löytyi, mutta se oli lähinnä stipendiurheilijoiden suosiossa ja huonointa vastinetta rahalle.

Sisäänpääsy maksoi nimittäin ateriasta riippuen 9–10 USD, mikä on toki paljon verrattuna veronmaksajasubventoituu ja sydänmerkittyyn Unicaan, mutta vähän verrattuna ruoan määrään ja laatuun. Vegaanista ruokaa täytyi pyytää erikseen keittiöstä, enkä osaa edes kuvitella, millaista se olisi ollut.

Raha on Amerikassa aina länä. Yliopistot eivät ole vapaan kansan sivistyslaitoksia vaan voittoa tavoittelevia bisneksiä, ainakin pääsääntöisesti – esimerkiksi amerikkalainen opiskelijakorttini on myös Mastercard, johon sisältyy tili paikallisessa pankissa. Virallinen opintosuoritusote-pdf maksoi paikallisessa Pepissä 10 dollaria. Kaikenlaista kikkaa ja koukkua löytyy kuitenkin eri puolilta, jos on viitseliäs. Esimerkiksi ruokaloiden sisäänpääsy oli mahdollista saada verottomina, jos ensin muunsi dollareita yliopiston omaksi leluvaluutaksi ja sitten maksoi niillä. (Mikähän olisi Turun yliopiston valuutan nimi?)

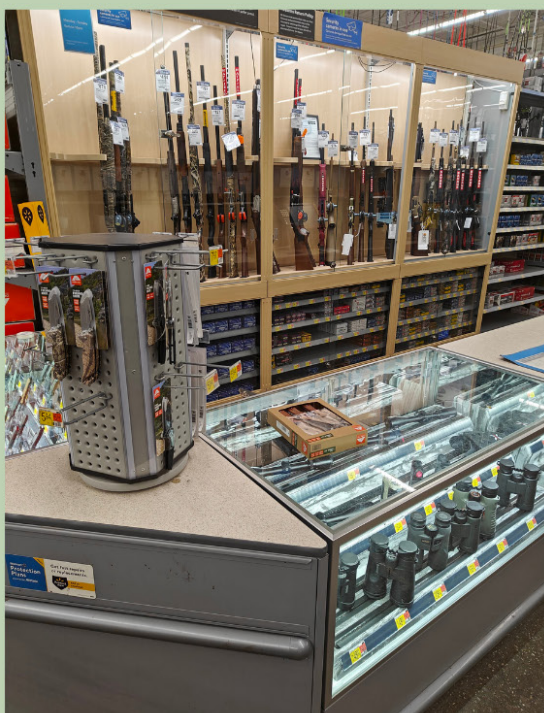
Opiskelijakulttuuri

Paikallinen kulttuuri oli suurin shokki, johon ei oikein kotoa käsin voinut varautua. Ihmiset olivat pääsääntöisesti hartaita kristittyjä, tosin usein jotakin sellaista uskontokuntaa, jota Suomesta ei löydy. Tapasin esimerkiksi runsaasti eri kuppikuntien baptisteja, joilla oli sitten keskinäisiä erimielisyyksiä esimerkiksi siitä, onko tanssiminen soveliaista. Karaoke oli mitä ilmeisemmin Jeesuksen hyveiden listalla,

koska sitä baptistit harrastivat paljon, tosin niin, että esiaviolliseen seksiin ynnä muuhun syntiin liittyvät sanoitukset oli kielletty.

Tapaamani nuoret olivat suomalaisittain ilmaistuna äärimmäisen konservatiivisia, texasilaisittain toki varsin tavallisia – kuitenkin sillä varauksella, että kansainvälinen vaihtari pääsi helpoiten messiin juuri uskonnollisiin järjestöihin (kristillisiä järjestöjä oli kampuksella kymmenkunta), vaikka olenkin ateisti. En voikaan väittää saaneeni koko texasilaisen opiskelijaelämän skaalaa, koska esimerkiksi suoma-laistyyliä, kaikille avoimia opiskelijabileitä ei ole. Bilettäjien yhdistyksiä ovat fratit tai sororityt (veljes- ja sisarkunnat), jotka eivät suhtautuneet vaihtarivierailuun kovin lämpimästi, kun koko frat-homman idea on elinikäinen uskollisuus järjestölle (ja toki kilpailu ystävä-sororityn mimmeistä). Frattien jäsenyys myös maksoi epäironisesti 500–1000 dollaria per lukukausi.

Opinnoista mainittakoon sen verran, että mielestäni kurssit olivat helpompia kuin Suomessa. Rehellisyyden nimissä täytyy kuitenkin sanoa, että valikoin tarkkaan ne kurssit, joissa oli helpoimmat suoritukset, koska halusin myös matkustella, ja sain myös sellaisen käsityksen, että luonnontieteiden opiskelu oli yliopistossani selvästi yhteiskuntatieteitä haastavampaa. Ratemyprofessors.com oli lisäksi kaikessa raadollisuudessaan todella kätevä palvelu mukavien opettajien löytämiseen sokkona.

Lähikauppani vaatimaton aseosasto

Paikallisella Uffilla oli myynnissä huippumuotia.

Maailmankansalaisena Texasissa

Huntsville oli jopa suomalaisesta näkökulmasta aikamoinen takapajula eikä paikallisilla pääsääntöisesti ollut mitään käsitystä siitä, millaista elämä on Texasin ulkopuolella. Suurin osa tapaamistani nuorista ei ollut ikinä poistunut Texas–Louisiana–Mississippi-akselilta, harva edes omisti passia. Moni tapaamani nuori ei ollut koskaan ollut junan kyydissä.

Hurjimmat esimerkit olivat ne äärikonservatiivit, joille demokraatit olivat kliseisesti paholaisesta seuraava. Tapasin yhden 20-vuotiaan, joka todella uskoi Joe Bidenin haluavan kieltää joulunvieton, ja erään psykologian opiskelijan, joka opiskeli avioliiton-neuvojaksi mutta pelkäsi joutuvansa työttömäksi, koska ei halua tavata samaa sukupuolta olevia pareja.

Texasilaiset olivat kuitenkin samalla hyvin vieraanvaraisia ja mukavia ainakin kaltaiselleni länsimaasta tulevalle valkoihoiselle heteromiehelle, ja koen oppineeni hurjasti siitä, millainen maa Yhdysvallat on rannikoiden koulutettujen eliittien ulkopuolella. Samalla oli kuitenkin varsin surullista usein yrittää keskustella siitä, millainen yhteiskunta Texasissakin voisi olla, kun keskustelukumppanilla ei ole minkäänlaista vertailukohtaa vaikkapa julkisen liikenteen tai sosiaaliturvan suhteen.

Myönnän myös käyneeni kliseeamerikkalaisia keskusteluja, joista paljastui paikallisen perusopetuksen keho taso. Saatoin keskustella Korean sodasta niin, että toinen osapuoli ajatteli Korean olevan Euroopassa, tai rahapolitiikasta niin, että toinen osapuoli ajatteli asioiden olevan Kolumbiassa 4500 kertaa halvempia kuin USA:ssa vain siksi, että yksi dollari vastaa 4500 Kolumbian pesoa.

Yksi suuri etu Huntsvilleellä kuitenkin oli – lyhyt matka Houstonin valtavalle IAH-lentoasemalle. Reissasin vaihtoni aikana ympäri jenkkejä erittäin kohtuullisilla hinnoilla aina, kun hartaan kristitty elämä alkoi ottaa päähän – Floridaan lensin 20 dollarilla, Meksikossa ja Havaijilla kävin 250 eurolla.

Chicago, San Francisco ja New York saattavat olla kaikin puolin hienompia, älykkäämpiä ja mielenkiintoisempia paikkoja kuin Texasin tuppuhylät, mutta niissä ei pääse kokemaan lainkaan samalla tavalla sitä ajatusmaailmaa, joka miljoonilla ihmisillä Yhdysvaltain etelässä todella on. Saati opi suojelevia rukouksia sen varalta, jos paholainen sattuu ottamaan valtaansa.

Houstonissa eksyin myös NFL-jengin katubileisiin.

Houstonin avaruusasema oli oikeasti aika hieno paikka.

Suuret onnittelut

STUDIA POLITICA
universitas turkuensis
P-KLUBI

D O R I S

P - K L U B I

D O R I S

Y Ö K E R H O

Linnankatu 18
TURKU

IG fredrik_bar
FB FredrikBar

Työtä ympäristön ja työllistämisen hyväksi

Olemme itsenäinen voittoa tavoittelematon yhdistys.
Vuosittain meillä työskentelee 250 henkilöä ja
kauttamme uuden kodin löytää 300 000 tavaraa.

Opiskelijakortilla -20 %

Tee löytöjä luontoa ja lompakkoa säästäen!

turunekotori.fi

Rautakatu 12 | Rieskalähteentie 74

